

SAC-01-065

**ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ของนักศึกษาบัญชีในเขตจังหวัดสงขลา**
**Factors Affecting the Knowledge and Understanding on Thai Financial Reporting
Standards for Small and Medium-sized Enterprises of Accountancy Students
in Songkhla Province.**

สุพินดา โจนส์^{1*} และ มนต์ทนา คงแก้ว²
Supinda Jones^{1*} and Monthana Kongkaew²
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย^{1,2}
e-mail: Supinda.j@rmutsv.ac.th¹, Monthana.k@rmutsv.ac.th²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ระดับผลการเรียน ประสบการณ์การทำงานด้านบัญชี การเข้าร่วมอบรมความรู้ การเรียนตามหลักสูตร และการศึกษด้วยตนเอง ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม และ (2) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาการบัญชีชั้นปีที่ 4 เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา 5 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (วิทยาเขตหาดใหญ่) และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 440 คน และใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ในระดับมาก โดยมีความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการรายงานทางการเงินในปัจจุบัน และมีความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ PAEs และ NPAEs แต่ยังขาดความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเกี่ยวกับแนวปฏิบัติทางบัญชี งบการเงินที่ต้องจัดทำ และนำมูลค่ายุติธรรมมาใช้ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า ความรู้และความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ตามระดับเกรตเฉลี่ยสะสม ความถี่การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และประสบการณ์ในการเรียนเกี่ยวกับ TFRS for SMEs ทั้งนี้ปัญหาที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ นักศึกษาขาดความกระตือรือร้น มีระดับการให้ความสนใจน้อย มาตรฐานการรายงานทางการเงินยากต่อการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนจะเน้นมาตรฐานการบัญชีสำหรับ PAEs และขาดการเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับ TFRS งานวิจัยได้สรุปแนวทางในการจัดการความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมแก่นักศึกษา เช่น หลักสูตรควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ตำราเรียนของผู้สอนควรมีการสอดแทรกเนื้อหามาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีการปรับปรุงใหม่อย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ: ความรู้และความเข้าใจ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

Abstract

This quantitative research aimed to examine: (1) the effects of personal factors, academic performance, accounting work experience, participation in financial reporting standards training programs, curriculum-based learning, and self-directed learning on students' knowledge and understanding of the Thai Financial Reporting Standards for Small and Medium-sized Entities (TFRS for SMEs); and (2) the level of knowledge and understanding of TFRS for SMEs among fourth-year accounting students. The sample consisted of 440 fourth-year accounting students from five universities in Songkhla Province: Rajamangala University of Technology Srivijaya, Thaksin University, Songkhla Rajabhat University, Prince of Songkhla University (Hat Yai Campus), and Hatyai University. Data

were analyzed using descriptive statistics, including percentages, means, and standard deviations, as well as multiple regression analysis. The findings revealed that most participants demonstrated a high level of knowledge and understanding of TFRS for SMEs. They were knowledgeable about recent changes in financial reporting standards and demonstrated an understanding of the financial reporting standards applicable to Publicly Accountable Entities (PAEs) and Non-Publicly Accountable Entities (NPAEs). However, they had a limited understanding of accounting practices, the preparation of financial statements required under TFRS for SMEs, and the application of fair value measurement. Furthermore, statistically significant differences in students' knowledge and understanding were found at the 0.05 significance level with respect to cumulative grade point average (GPA), the frequency of participation in financial reporting standards training programs, and prior learning experience related to TFRS for SMEs. Factors contributing to limited knowledge and understanding included students' lack of enthusiasm and interest in learning, the complexity of financial reporting standards, instructional emphasis on financial reporting standards for PAEs, and limited opportunities to participate in TFRS-related training. Based on these findings, the study recommends that accounting curricula provide training on financial reporting standards and that instructors regularly revise teaching materials by incorporating updated financial reporting standards to enhance students' knowledge and understanding of TFRS for SMEs.

Keywords: Knowledge and Understanding, Financial Reporting Standards, TFRS for SMEs

บทนำ

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นองค์กรวิชาชีพ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำหน้าที่เป็นองค์กรกำกับดูแล ส่งเสริม และพัฒนาวิชาชีพบัญชีของไทย รวมถึงกำกับดูแลหลักสูตรบัญชีบัณฑิตที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหนึ่งหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแล คือ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี (Accounting Standards Committee) ซึ่งทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เพื่อให้การจัดทำบัญชีและการรายงานทางการเงินให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล ในปัจจุบันคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี มีการประกาศใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยจำนวน 2 ชุด ได้แก่ (1) มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Thai Financial Reporting Standards for Public Accountable Entities, TFRSs for PAEs) ใช้กับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ และ (2) มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Thai Financial Reporting Standards for Non-Public Accountable Entities, TFRSs for NPAEs) ใช้กับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ในหลายปีที่ผ่านมา คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีได้พยายามที่จะพัฒนาและนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (Thai Financial Reporting Standards for Small and Medium-sized Entities, TFRSs for SMEs) มาใช้กับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ เนื่องจากมาตรฐานการรายงานที่ใช้อยู่เดิมนั้นยังไม่มีความเป็นสากลสำหรับการนำข้อมูลในรายงานทางการเงินไปใช้ของกลุ่มกิจการทั้งในอาเซียนและทั่วโลก และเป็นปัญหาในประเด็นการพิจารณาการให้เครดิตแก่กิจการเมื่อต้องการขอกู้ หรือต้องการเงินเพื่อขยายการลงทุน เพราะความไม่เพียงพอของรายงานการเงินที่ NPAEs นำเสนอ โดย TFRS for SMEs เดิมนั้น สภาวิชาชีพบัญชีจะนำมาบังคับใช้กับรายงานทางการเงินของ NPAEs ในปี 2560 แต่ด้วยปัญหาการจัดกลุ่มและผลกระทบต่อกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ พ.ศ. 2560 สภาวิชาชีพบัญชีจึงได้มีประกาศเลื่อนการบังคับใช้ TFRS for SMEs ออกไป ทำให้ TFRS for NPAEs ก็ยังมีความจำเป็นต่อผู้ทำบัญชีอยู่ แต่แนวโน้มของการบังคับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ก็มีทิศทางนำมาถือปฏิบัติได้สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยอาจจะยกเว้นหรือเลื่อนการบังคับใช้ในบางเรื่องออกไปเพื่อให้เวลากับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ทั้งนี้ เพื่อให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะได้มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่เป็นสากลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards: IFRS) เพื่อให้การแสดงผลข้อมูลรายงานทางการเงินเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้ใช้งบการเงิน และการนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้จริง การเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการรายงานทางการเงินครั้งนี้ ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น คือ เรื่องของความรู้ ความเข้าใจ ความพร้อมในบางบทของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งส่งผลกระทบต่อกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะที่ต้องทำตาม TFRSs for SMEs ทั้งในประเด็นเรื่องของภาระหน้าที่งานที่เพิ่มขึ้นและต้นทุนในการทำรายงานทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ใน พ.ศ.2561 เดิมนั้นจะมีมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่กิจการในประเทศไทยใช้ จำนวน 2 ชุด คือ (1) มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการ PAEs และ (2) มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่จัดเป็น SMEs ด้วยปัจจัยปัญหาหลายด้าน ทำให้ใน พ.ศ. 2562

มาตรฐานการรายงานทางการเงินในไทย ยังมีถือปฏิบัติเช่นเดิมจำนวน 2 ชุด คือ (1) มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการ PAEs และ (2) มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการ NPAEs ในส่วนของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่จัดเป็น SMEs ถูกเลื่อนกล่าวถึง แต่ไม่ประกาศยกเลิก ทำให้กิจการประเภท NPAEs จึงมีทางเลือกในทางปฏิบัติ คือ ทำตาม TFRS for NPAEs หรือ ทำตาม TFRS for PAEs ซึ่งกิจการใดมีความพร้อมจะจัดทำรายงานทางการเงินตามหลักการบัญชีที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน TFRS for SMEs ก็สามารถเลือกใช้ได้ แต่หากเลือกใช้ชุดใดแล้วต้องทำตามทั้งชุด แต่หากมีปัญหาในการใช้ จะใช้ผสมกันไม่ได้ ให้กิจการนำหลักการบัญชีที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะมาใช้ได้แทน (กอบแก้ว รัตนอุบล, 2558)

การจัดการเรียนในมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป หลักสูตรบัญชีบัณฑิต ต้องเรียนวิชาซึ่งเป็นวิชาบังคับเพื่อเป็นผู้ทำบัญชี หรือเพื่อเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต จำนวน 8 รายวิชา โดยนักศึกษาส่วนใหญ่จะได้ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินผ่านรายวิชาการบัญชีขั้นต้น การบัญชีขั้นกลาง การบัญชีขั้นสูง การรายงานทางการเงิน ทฤษฎีบัญชี และสัมมนาบัญชี โดยเนื้อหาการเรียนการสอนส่วนใหญ่ของมาตรฐานการบัญชีจะเน้นสำหรับกิจการ PAEs หรือเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับเต็ม (ชุดใหญ่) สำหรับกิจการ NPAEs นั้น มาตรฐานการบัญชีมีเนื้อหาที่เป็นส่วนหนึ่งของ PAEs รวมถึง SMEs หรือ NPAEs ที่ซับซ้อน เนื้อหาส่วนใหญ่จะพัฒนามาจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินชุดใหญ่ สำหรับภาคธุรกิจกิจการในจังหวัดสงขลานั้น ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก เป็นกิจการในครอบครัว หรือเป็นบริษัทจำกัด ซึ่งไม่ได้มีส่วนได้เสียต่อการระดมทุนการจัดหาเงิน เงินทุนส่วนใหญ่เป็นทุนในครอบครัว หรือผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน มาตรฐานการบัญชีในการนำไปใช้งานส่วนใหญ่เดิมเป็นของ NPAEs หากนักศึกษาเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีชุดใหญ่แล้ว การมีมาตรฐานการรายงานทางการเงินชุดใหม่ สำหรับ SMEs จะไม่เป็นปัญหา แต่ต้องศึกษาเพิ่มเติม หากความรู้ใหม่ เพิ่มเติม แยกประเด็นความแตกต่างจากชุดใหญ่ กับ SMEs ที่ต้องจัดทำให้ได้ เมื่อจบออกไปสู่สถานประกอบการทำงาน ก็จะทำให้หน่วยงานได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการ

ดังนั้น เพื่อให้นักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน เมื่อจบการศึกษาออกไป มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ในระดับดี เพื่อให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ รวมถึงกิจการและสำนักงานบัญชีในพื้นที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดใกล้เคียง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ของนักศึกษาบัญชีในเขตจังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐาน ด้านผลการเรียน ประสบการณ์การทำงานหรือฝึกงานด้านบัญชี การเข้าร่วมอบรมความรู้ การเรียนตามหลักสูตรการศึกษา การศึกษาด้วยตนเอง ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาการบัญชีชั้นปีสุดท้ายเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ของนักศึกษาบัญชีในเขตจังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาการบัญชีชั้นปีที่ 4 ในจังหวัดสงขลา โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาการบัญชีชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ รวมทั้งสิ้น 524 คน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ เท่ากับ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ จำนวน 227 คน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ จำนวน 440 ชุด ซึ่งถือว่า เพียงพอและสูงกว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่กำหนด จึงใช้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด จำนวน 440 ชุดในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ระดับผลการเรียนสะสม (GPA) ประสบการณ์การทำงานหรือฝึกงานด้านบัญชี การเข้าร่วมอบรมหรือสัมมนาด้านบัญชี การเรียนตามแผนการศึกษาในหลักสูตร และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลด้านผลการเรียน ประสบการณ์การทำงานหรือฝึกงาน การเข้าร่วมอบรม การเรียนตามแผนหลักสูตร และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (PAEs) กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (NPAEs) และ TFRS for SMEs โดยแบ่งเป็นข้อวัดความรู้ 25 ข้อ และข้อวัดความเข้าใจ 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด 2 = เห็นด้วยน้อย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 4 = เห็นด้วยมาก และ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาสาขาการบัญชีชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งในจังหวัดสงขลา โดยแจกแบบสอบถามและรวบรวมแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

5.2 วิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 วิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจโดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับระดับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ จำนวน 440 ชุด โดยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ และผ่านการตรวจสอบคุณภาพข้อมูลแล้ว จากนั้น นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัย โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 4 ในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 440 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม)		
ต่ำกว่า 2.00	27	6.1
2.01-2.50	153	34.8
2.51-3.00	140	31.8
มากกว่า 3.00	120	27.3
ประสบการณ์ในการฝึกงานที่เกี่ยวกับการทำรายงานทางการเงิน		
เคย	197	44.8
ไม่เคย	243	55.2
การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน		
ไม่เคยเข้าร่วม	114	25.9
เคยเข้าร่วม 1- 2 ครั้ง	270	61.4
เคยเข้าร่วมมากกว่า 2 ครั้ง	56	12.7
การเรียนเกี่ยวกับ TFRS for SMEs		
เคยเรียน	312	70.9
ไม่เคยเรียน	128	29.1
การเรียน TFRS for SMEs ด้วยตนเอง		
เคยเรียนรู้ด้วยตนเอง	210	47.7
ไม่เคยเรียน	230	52.3

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.01–2.50 ไม่เคยมีประสบการณ์ฝึกงานหรือทำงานด้านบัญชีหรือการจัดทำงบการเงิน และเคยเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน 1–2 ครั้ง นอกจากนี้ส่วนใหญ่เคยศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับ TFRS for SMEs จากการเรียนในหลักสูตร แต่ยังขาดการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจ แยกแบบทดสอบเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้ใน TFRS จำนวน 25 ข้อ และแบบทดสอบความเข้าใจใน TFRS จำนวน 20 ข้อ โดยการแปลผลอ้างอิงดังนี้

2.1 แบบทดสอบความรู้

คะแนนที่ได้ 1-5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0-20 หมายถึง ระดับความรู้ที่น้อยที่สุด

คะแนนที่ได้ 6-10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21-40 หมายถึง ระดับความรู้ที่น้อย

คะแนนที่ได้ 11-15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41-60 หมายถึง ระดับความรู้ปานกลาง

คะแนนที่ได้ 15-20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61-80 หมายถึง ระดับความรู้มาก

คะแนนที่ได้ 21-25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81-100 หมายถึง ระดับความรู้มากที่สุด

2.2 แบบทดสอบความเข้าใจ

คะแนนที่ได้ 1- 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0-20 หมายถึง ระดับความเข้าใจน้อยที่สุด
คะแนนที่ได้ 5-8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21-40 หมายถึง ระดับความเข้าใจน้อย
คะแนนที่ได้ 9-12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41-60 หมายถึง ระดับความเข้าใจปานกลาง
คะแนนที่ได้ 13-15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61-80 หมายถึง ระดับความเข้าใจมาก
คะแนนที่ได้ 17-20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81 - 100 หมายถึง ระดับความเข้าใจมากที่สุด

โดยสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนร้อยละ และระดับความรู้ใน TFRS for SMEs ของกลุ่มตัวอย่าง 440 คน

ความรู้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	จำนวน	ร้อยละ	ระดับความรู้
1. มาตรฐานการบัญชีแต่ละฉบับ เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ใช้อยู่ในขณะนี้	411	92.9	มากที่สุด
2. มาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยปัจจุบันแทบทุกฉบับมีแนวโน้มปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ	402	90.9	มากที่สุด
3. ปัจจุบันมาตรฐานการบัญชีของไทยทุกฉบับ เรียกเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินทั้งหมด	279	63.1	มาก
4. มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เป็นมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดจาก IFRS	168	38	น้อย
5. กิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ คือ กิจการที่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีชุดใหญ่ หรือจะเลือกทำตามชุดเล็กก็ได้	285	64.5	มาก
6. มาตรฐานการรายงานทางการเงินปัจจุบันที่ใช้อยู่ มี 2 ชุด คือ ชุดใหญ่ และชุดเล็ก	170	38.5	น้อย
7. เดิมนั้น มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม จะนำมาใช้ในปี 2560	198	44.8	ปานกลาง
8. มาตรฐานการบัญชีที่เป็นรหัส 10x ปัจจุบันยังคงใช้อยู่จนกว่าเรื่องเครื่องมือทางการเงินประกาศใช้	187	42.3	ปานกลาง
9. มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ปัจจุบันประกาศยกเลิกการนำมาใช้	314	71.0	มาก
10. หน่วยงานที่ดูแลการจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย คือ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี	355	80.3	มาก
11. กิจการที่ไม่ใช่บริษัทมหาชนได้รับการยกเว้นมาตรฐานการบัญชี 8 ฉบับ ตามประกาศของสภาวิชาชีพบัญชีในอดีต	312	70.6	มาก
12. กิจการ NPAEs ในปี 2560-2565 ยังใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินของตนได้อยู่	287	64.9	มาก
13. บริษัทเมืองไทยประกันชีวิต จำกัด เป็น NPAEs	154	34.8	น้อย
14. ห้างหุ้นส่วนकुชุดค้าวัสดุก่อสร้าง เป็น NPAEs	385	87.1	มากที่สุด
15. บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) เป็น PAEs	361	81.6	มากที่สุด
16. มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAEs นำมาใช้เมื่อปี 2552	162	36.6	น้อย
17.TFRS for SMEs จะถูกนำมาใช้แทน TFRS for NPAEs เพื่อลดภาระการจัดทำทำบัญชีและต้นทุนของกิจการ	302	68.3	มาก
18. ก่อนปี 2554 กิจการในประเทศไทยทุกประเภท จัดทำงบการเงินตาม TFRS for PAEs	248	56.1	ปานกลาง
19.TFRS for NPAEs มีทั้งหมด 22 บท ในขณะที่ TFRS for SMEs มีทั้งหมด 35 บท	285	64.5	มาก
20. ในปี 2563 TFRS for SMEs จะถูกนำมาใช้แทน TFRS for NPAEs แต่จะมีการเปลี่ยนชื่อเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAEs ฉบับปรับปรุง	295	66.7	มาก
21. TFRS for SMEs มีเนื้อหาส่วนใหญ่เหมือนกับมาตรฐานการบัญชีสำหรับ NPAEs เดิม	145	32.8	น้อย
22. TFRS for SMEs จะถูกนำมาใช้กับกิจการ NPAEs ทุกกิจการ	252	57.0	ปานกลาง
23. NPAEs ที่ซับซ้อน คือ กิจการที่ต้องปฏิบัติตาม TFRS for SMEs	305	69.0	มาก
24.ในปี 2563 มาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย มี 2 ชุดคือ TFRS for PAEs กับ TFRS for NPAEs (ฉบับปรับปรุง)	614	71.0	มาก
25.การปรับปรุง TFRS for NPAEs ใหม่ ให้ใกล้เคียงกับ TFRS for SMEs นั้นสาเหตุคือเพื่อให้รายงานทางการเงินมีความเป็นสากลมากขึ้น	341	77.1	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 ในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 440 คน มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) โดยส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยข้อที่มีระดับความรู้มากที่สุด ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีแต่ละฉบับเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (ร้อยละ 92.9) รองลงมาคือ มาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยมีแนวโน้มปรับให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (ร้อยละ 90.9) สำหรับประเด็นที่มีความรู้ในระดับมาก ได้แก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (ร้อยละ 80.3) รองลงมาคือ การปรับปรุง TFRS for NPAEs ให้ใกล้เคียงกับ TFRS for SMEs เพื่อเพิ่มความเป็นสากลของรายงานทางการเงิน (ร้อยละ 77.1) อย่างไรก็ตาม ยังพบว่า นักศึกษามีความรู้ในระดับปานกลางในบางประเด็น เช่น การนำ TFRS for SMEs มาใช้กับกิจการ NPAEs ทุกกิจการ (ร้อยละ 57.0) รองลงมาคือ การจัดทำงบการเงินตาม TFRS for PAEs ก่อนปี 2554 (ร้อยละ 56.1) ขณะที่ประเด็นที่นักศึกษามีความรู้ในระดับน้อย ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินจาก IFRS (ร้อยละ 38.0) รองลงมาคือ การเรียกมาตรฐานการรายงานทางการเงินเป็นชุดใหญ่ และชุดเล็ก (ร้อยละ 38.5)

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนร้อยละ และระดับความเข้าใจใน TFRS for SMEs

ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	จำนวน	ร้อยละ	ระดับความเข้าใจ
1. งบการเงินใน TFRS for SMEs ที่ต้องการให้ NPAEs ทำ คือ งบกระแสเงินสด	150	34.1	น้อย
2. NPAEs ปัจจุบันสามารถเลือกทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับ PAEs และ NPAEs	167	38	น้อย
3. หากกิจการ NPAEs มีการลงทุนในกิจการอื่น จนมีส่วนได้เสียเกินร้อยละ 50 ต้องทำงบการเงินรวม	155	35.2	น้อย
4. การปรับปรุง TFRS for NPAEs ต่อกิจการ NPAEs ในเรื่องการนำเสนอข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดหาเงินทุน	223	50.7	ปานกลาง
5. เมื่อมีการปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAEs เครื่องมือทางการเงินทำตาม TFRS for PAEs	205	46.6	ปานกลาง
6. ตาม TFRS for SMEs กิจการ NPAEs ต้องวัดมูลค่าสังหาริมทรัพย์ ด้วยราคายุติธรรม	96	21.8	น้อย
7. กิจการ NPAEs เมื่อมีการปรับปรุงมาตรฐานใหม่ รับรู้ประมาณการหนี้สินที่ต้องจ่ายตามภาระผูกพันที่เกิน 1 ปี โดยวิธีประมาณการที่ดีที่สุด แต่ใช้วิธีคิดลด	92	21.0	น้อย
8. ปีที่จะนำมา TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย ขณะนี้ถูกเลื่อนออกไปแทนปี 2562	132	30.0	น้อย
9. TFRS for SMEs สนับสนุนให้จัดทำงบกระแสเงินสด	160	36.4	น้อย
10. ภาษีเงินได้ตาม TFRS for SMEs กำหนดให้บันทึกเป็นภาษีเงินได้ ตามวิธีภาษีเงินได้รูดตัดบัญชี	78	17.7	น้อยที่สุด
11. NPAEs ทำงบการเงิน โดยใช้สกุลเงินเป็นไทยบาท	149	33.9	น้อย
12. PAEs ทบทวนอายุการใช้งานสินทรัพย์ทุกสิ้นปี	335	76.1	มาก
13. NPAEs ไม่ต้องเปิดเผยกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	369	83.9	มากที่สุด
14. PAEs และ SMEs ทำงบการเงินรวม	218	49.5	ปานกลาง
15. NPAEs สามารถรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ได้ 3 วิธี	310	70.5	มาก
16. SMEs บันทึกต้นทุนการกู้ยืมเป็นค่าใช้จ่าย	98	22.3	น้อย
17. PAEs ติราคาสินทรัพย์ที่ดินอาคารอุปกรณ์ได้ โดยใช้ผู้ประเมินอิสระ	399	90.7	มากที่สุด
18. SMEs พิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่เป็นการด้อยค่าถาวรและชั่วคราว	312	70.9	มาก
19. NPAEs พิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์เฉพาะที่เป็นการด้อยค่าถาวร	248	56.4	ปานกลาง
20. NPAEs ไม่กล่าวถึงบัญชีเหตุการณ์	321	73.0	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 ในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 440 คน มีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานของการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) จำนวน 20 ข้อ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับการติราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ของกิจการ PAEs ที่ต้องใช้ผู้ประเมินอิสระ (ร้อยละ 90.7) รองลงมาคือ การเปิดเผยข้อมูลกิจการที่เกี่ยวข้องกันของ NPAEs (ร้อยละ 83.9) ส่วนความเข้าใจในระดับมาก ได้แก่ การทบทวนอายุการใช้งานสินทรัพย์ของ PAEs ทุกสิ้นปี (ร้อยละ 76.1) รองลงมาคือ การที่มาตรฐานสำหรับ NPAEs ไม่กล่าวถึงการบัญชีเหตุการณ์

(ร้อยละ 73.0) สำหรับประเด็นที่มีความเข้าใจในระดับปานกลาง ได้แก่ การพิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์ของ NPAEs (ร้อยละ 56.4) รองลงมาคือ การปรับปรุงมาตรฐาน NPAEs ที่ช่วยสนับสนุนการจัดหาเงินทุน (ร้อยละ 50.7) อย่างไรก็ตาม นักศึกษายังคงมีความเข้าใจในระดับน้อยถึงน้อยที่สุดในหลายประเด็น โดยเฉพาะเรื่องภาษีเงินได้รอตดบัญชีตาม TFRS for SMEs (ร้อยละ 17.7) การรับรู้ประมาณการหนี้สินและการวัดมูลค่าสังหาริมทรัพย์ด้วยราคายุติธรรม (ร้อยละ 21.0–21.8) การบันทึกต้นทุนการกู้ยืมเป็นค่าใช้จ่าย (ร้อยละ 22.3) รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับงบกระแสเงินสด การจัดทำงบการเงินรวม การใช้สกุลเงินในการจัดทำงบการเงิน และกำหนดการนำ TFRS for SMEs มาใช้ ซึ่งมีสัดส่วนการตอบถูก ต่ำกว่าร้อยละ 40 สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษายังมีข้อจำกัดด้านความเข้าใจในประเด็นเชิงปฏิบัติ

3. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัญหาที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ของนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 หลักสูตรบัญชีบัณฑิตในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 440 กลุ่มตัวอย่าง โดยมีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด โดยกำหนดค่าในการให้คะแนนระดับความคิดเห็นตามเครื่องมือการแปลค่าที่เป็น Rating Scale กำหนด 5 ระดับ ดังนี้

การแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ย (จันทรเพ็ญ สิงหนุต, 2544) มีดังนี้
คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น เฉย ๆ
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โดยสามารถแสดงผลจากการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัญหาที่มีผลต่อความเข้าใจใน TFRS for SMEs

ความคิดเห็นต่อปัญหาที่มีผลต่อความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	$\bar{X}$	SD.	ระดับ ความคิดเห็น
1. เนื้อหาในหลักสูตรไม่มีการจัดการเรียนการสอนมาตรฐานการบัญชี สำหรับ NPAEs	3.51	0.994	เห็นด้วยมาก
2. เนื้อหาในหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนเพียงมาตรฐานการบัญชีชุดใหญ่	3.92	0.770	เห็นด้วยมาก
3. อาจารย์ผู้สอนเน้นการเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างตามมาตรฐานการบัญชีจากชุดใหญ่กับ กิจการขนาดเล็ก	3.66	1.008	เห็นด้วยมาก
4. อาจารย์ผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรฐานการบัญชี TFRS for SMEs โดยมองว่า ควรเรียน มาตรฐานชุดใหญ่ จะได้ใช้ประโยชน์มากกว่า	3.71	0.986	เห็นด้วยมาก
5. อาจารย์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เนื่องจากไม่มีเวลา	3.46	1.259	ปานกลาง
6. อาจารย์ไม่มีความรู้ในการถ่ายทอดถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ ๆ	3.44	1.215	ปานกลาง
7. สาขาวิชาไม่ได้จัดอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	3.59	1.082	เห็นด้วยมาก
8. นักศึกษาไม่ให้ความสนใจ เพราะยังไม่ได้นำไปใช้งาน	3.77	0.911	เห็นด้วยมาก
9. นักศึกษามองว่า มาตรฐานการรายงานทางการเงินยากต่อการเรียนรู้	3.99	0.910	เห็นด้วยมาก
10. นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม	3.90	0.901	เห็นด้วยมาก
รวมเฉลี่ย	3.69	0.756	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัญหาที่มีผลต่อความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 3.69$, $SD = 0.756$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ นักศึกษามองว่า มาตรฐานการรายงานทางการเงินยากต่อการเรียนรู้ รองลงมาคือ เนื้อหาในหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนเพียงมาตรฐานการบัญชีชุดใหญ่ นอกจากนี้ นักศึกษาเห็นด้วยมากว่า นักศึกษาไม่ให้ความสนใจ เนื่องจากยังไม่ได้นำมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรฐานการบัญชี TFRS for SMEs โดยมองว่า ควรเรียนมาตรฐานชุดใหญ่ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่า ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อาจารย์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนมาตรฐานการรายงานทาง

การเงินเนื่องจากไม่มีเวลา รองลงมาคือ อาจารย์ไม่มีความรู้ในการถ่ายทอดมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ ๆ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

4. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม แก่นักศึกษาบัญชี

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของนักศึกษาบัญชี หลักสูตรบัญชีบัณฑิตในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 440 กลุ่มตัวอย่าง โดยมีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ แสดงความเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย โดยสรุปผลการหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการความรู้ความเข้าใจ TFRS for SMEs

ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการความรู้ความเข้าใจ TFRS for SMEs	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรมีการจัดอบรมให้เห็นความแตกต่างของ TFRS for PAEs, TFRS for NPAEs TFRS for SMEs	420	95.5	20	4.1
2. อาจารย์ผู้สอนควรสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับ TFRS for NPAEs TFRS for SMEs ในทุกรายวิชาที่เกี่ยวข้อง	395	89.8	45	10.2
3. มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรมมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลง	389	88.4	51	11.6
4. ควรมีรายวิชาบังคับที่ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินอย่างเต็มรูปแบบ	382	86.8	58	13.2
5. ตำราเอกสารการสอนควรสอดแทรกเนื้อหามาตรฐานการรายงานทางการเงินให้ชัดเจน	400	91.9	40	9.1

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการความรู้ความเข้าใจทุกประเด็น โดยประเด็นที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ การจัดอบรมให้นักศึกษาเห็นถึงความแตกต่างของ TFRS for PAEs, TFRS for NPAEs และ TFRS for SMEs รองลงมาคือ ข้อเสนอให้ตำรา เอกสารการสอน ควรมีการสอดแทรกเนื้อหามาตรฐานการรายงานทางการเงินให้ชัดเจน

5. ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ของนักศึกษาบัญชีในเขตจังหวัดสงขลา มีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

5.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาบัญชี ประกอบด้วย (1) ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) (2) ประสบการณ์ในการฝึกงานในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงาน (3) การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (4) การเรียนเกี่ยวกับ TFRS for SMEs และ 5) การศึกษาเรียนรู้ TFRS for SMEs ด้วยตนเอง มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้สถิติทดสอบ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6

แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ ความรู้ความเข้าใจใน TFRS for SMEs

ตัวแปร	B	Beta	t	P-value
ระดับผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) (X_1)	0.422	0.149	3.308	0.001*
ประสบการณ์ในการฝึกงานที่เกี่ยวข้องกับรายงานทางการเงิน (X_2)	0.415	0.083	1.621	0.106
การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (X_3)	0.983	0.234	4.739	0.000*
การเรียนรู้เกี่ยวกับ TFRS for SMEs (X_4)	-1.107	0.193	-3.538	0.000*
การศึกษา TFRS for SMEs ด้วยตนเอง (X_5)	0.180	0.071	1.025	0.306
ค่าคงที่ = 6.031 $r = 0.404$ $r^2 = 0.163$ $f = 12.072$				

หมายเหตุ * P-value < 0.05 และตัวแปรตาม คือ ความรู้ความเข้าใจใน TFRS for SMEs

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจใน TFRS for SMEs พบว่า ระดับผลการเรียน การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และการเรียนรู้เกี่ยวกับ TFRS for SMEs เท่านั้น มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

$$\begin{aligned}\text{ตามสมการ } y &= a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 \\ &= 6.031 + 0.422X_1 + 0.983X_3 - 1.107X_4\end{aligned}$$

5.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาบัญชีมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้สถิติทดสอบการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7

แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางวิชาชีพบัญชีกับความเข้าใจใน TFRS for SMEs

ตัวแปร	B	Beta	t	P-value
ผลรวมคะแนนความรู้ทางวิชาชีพบัญชี X_1	0.218	0.208	4.464	0.000*

$$\text{ค่าคงที่} = 6.078 \quad r = 0.208 \quad r^2 = 0.043 \quad f = 19.929 \quad P\text{-value} = 0.000$$

หมายเหตุ * P-value < 0.05 และตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจใน TFRS for SMEs

จากตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางวิชาชีพบัญชีกับความเข้าใจใน TFRS for SMEs พบว่า ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

$$\begin{aligned}\text{ตามสมการ } y &= a + b_1X_1 \\ &= 6.078 + 0.218X_1\end{aligned}$$

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 หลักสูตรบัญชีบัณฑิตในเขตจังหวัดสงขลา จากมหาวิทยาลัยจำนวน 5 แห่ง จำนวน 440 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) 2.01-2.50 จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ประสบการณ์ในการฝึกงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานทางการเงิน นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยฝึกงาน จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 55.2 การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วม 1-2 ครั้ง จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 ด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับ TFRS for SMEs ส่วนใหญ่เคยเรียน จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 เกี่ยวกับการเรียนรู้ TFRS for SMEs ด้วยตนเอง ส่วนใหญ่นักศึกษาไม่เคยเรียนรู้ จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 ตามลำดับ

2. ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 ในเขตจังหวัดสงขลา ด้านความรู้ ระดับความรู้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความรู้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ภาพรวมมีความรู้ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16 รองลงมา มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องมาตรฐานการบัญชีแต่ละฉบับนั้น เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ใช้อยู่ในขณะนี้ คิดเป็นร้อยละ 92.9 รองลงมาคือ ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินปัจจุบันเกือบทุกฉบับมีแนวโน้มปรับตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 90.9 มีความรู้ในระดับมาก ได้แก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย ร้อยละ 80.3 รองลงมาคือ การปรับปรุง TFRS for NPAEs ให้ใกล้เคียงกับ TFRS for SMEs เพื่อเพิ่มความเป็นสากลของรายงานทางการเงิน ร้อยละ 77.1 มีความรู้ในระดับปานกลางในบางประเด็น เช่น การนำ TFRS for SMEs มาใช้กับกิจการ NPAEs ทุกกิจการ ร้อยละ 57.0 รองลงมาคือ การจัดทำงบการเงินตาม TFRS for PAEs ก่อนปี 2554 ร้อยละ 56.1 มีความรู้ในระดับน้อย ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินจาก IFRS ร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ การเรียกมาตรฐานการรายงานทางการเงินเป็นชุดใหญ่และชุดเล็ก ร้อยละ 38.5

ด้านความเข้าใจ ระดับความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 ในเขตจังหวัดสงขลา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ภาพรวมมีความเข้าใจในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10 มีความเข้าใจในระดับมากและระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับมากที่สุด ในเรื่อง PAEs เป็นกิจการที่เมื่อมีการตราสารสินทรัพย์ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ต้องใช้ผู้ประเมินอิสระ คิดเป็นร้อยละ 90.7 รองลงมาคือ NPAEs นำเสนอข้อมูลโดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลกิจการที่เกี่ยวข้องกัน คิดเป็นร้อยละ 83.9 มีความเข้าใจในระดับมาก ได้แก่ เรื่อง PAEs มีการทบทวนอายุการใช้งานสินทรัพย์ทุกสิ้นปี คิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาคือ NPAEs มาตรฐานการรายงานทางการเงินไม่กล่าวถึงการบัญชีเกษตรกรรม มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมให้พิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์ เมื่อเป็นการด้อยค่าถาวรและชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 70.9 มีความเข้าใจในระดับปานกลางในเรื่องกิจการ NPAEs ให้พิจารณาการด้อยค่า เมื่อเป็นการด้อยค่าที่ถาวร คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมาคือ การปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAEs ต่อกิจการในประเด็นการนำเสนอข้อมูลช่วยในการจัดหาเงิน คิดเป็นร้อยละ 50.7 มีความเข้าใจในระดับน้อย ในเรื่องเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAEs ตาม TFRS for SMEs คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา คือ TFRS for SMEs สนับสนุนให้จัดทำงบกระแสเงินสด คิดเป็นร้อยละ 36.4 และมีความเข้าใจน้อยที่สุดในเรื่อง ภาษีเงินได้ตาม TFRS for SMEs ที่ให้บันทึกเป็นภาษีเงินได้ ตามวิธีภาษีเงินได้รอตัดบัญชี คิดเป็นร้อยละ 17.7

3. ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 ในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 440 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับเห็นด้วยมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.69 และกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายให้ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.756 โดยปัญหาที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ในเรื่องนักศึกษามองว่า มาตรฐานการรายงานทางการเงินยากต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.99 รองลงมาคือเนื้อหาในหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนเพียงมาตรฐานการบัญชีชุดใหญ่ มีค่าเฉลี่ย 3.92 และนักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ย 3.90

4. ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4

จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการความรู้ความเข้าใจ แยกเป็นแต่ละประเด็น ดังนี้ ควรมีการจัดอบรมให้เห็นความแตกต่างของ TFRS for PAEs และ TFRS for NPAEs และ TFRS for SMEs เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมาคือ ตำราการเรียนการสอนบัญชีควรมีการสอดแทรกเนื้อหามาตรฐานการรายงานทางการเงินให้เห็นชัดเจน เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 91.9

5. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 440 ตัวอย่าง พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินและการเรียนเกี่ยวกับ TFRS for SMEs เท่านั้น มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางวิชาชีพบัญชีกับความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 440 ตัวอย่าง พบว่า ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ของนักศึกษาบัญชีในเขตจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะนั้น ได้แก่ ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) ของนักศึกษา การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และการเรียนเกี่ยวกับ TFRS for SMEs ที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นเรื่องใหม่สำหรับนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่มีการรับทราบการเปลี่ยนแปลง เนื้อหาการนำมาปฏิบัติใช้ ผ่านการอบรม และการเรียนในบางบทเรียนที่เกี่ยวกับ TFRS for SMEs

1.2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 หลักสูตรบัญชีบัณฑิตในเขตจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างมีความรู้มากในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยในปัจจุบัน มูลเหตุการเปลี่ยนแปลง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มีความรู้เกี่ยวกับการแยกกิจการว่า กิจการใดเป็น PAEs เป็น NPAEs และรู้ว่า NPAEs ที่ซับซ้อน คือ กิจการที่ต้องปฏิบัติตาม TFRS for SMEs มีความเข้าใจเนื้อหาของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ PAEs และ NPAEs แต่ในประเด็นเกี่ยวกับการจัดทำงบกระแสเงินสด การจัดทำงบการเงินรวม การวัดมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ เพื่อการลงทุนด้วยราคายุติธรรม การรับรู้ประมาณการหนี้สินตามภาระที่ต้องจ่ายด้วยวิธีคิดลด การบันทึกต้นทุนการกู้ยืมเป็นค่าใช้จ่ายตาม TFRS for SMEs นั้น ส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจ โดยสรุป คือ ในด้านความรู้ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการรายงานทางการเงินจนเป็นปัจจุบัน แต่เมื่อวัดความเข้าใจ นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินชุดใหญ่และมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAEs ยังขาดความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางวิชาชีพบัญชีกับความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาบัญชีชั้นปีที่ 4 ในเขตจังหวัดสงขลา ความรู้ทางวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ทั้งนี้ เนื่องจากคำถามงานวิจัยเป็นลักษณะวัดความรู้ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินชุดใหญ่ จนเกิดเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินชุดเล็ก หรือที่เรียกว่า TFRS for NPAEs จนก้าวสู่การนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินชุดใหม่อีกฉบับมาใช้ คือ มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งนักศึกษาที่ได้รับความรู้ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการรายงานทางการเงินในประเทศไทยก็จะมีความเข้าใจในเรื่องของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

1.4 ในด้านความคิดเห็นต่อปัญหาที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยสรุปปัญหาที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา คือ นักศึกษามองว่า มาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ยากต่อการเรียนรู้ เนื้อหาในหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนเพียงมาตรฐานการบัญชีชุดใหญ่ นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม นักศึกษาไม่ให้ความสนใจ เพราะยังไม่ได้นำไปใช้งาน อาจารย์ผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรฐานการบัญชี TFRS for SMEs โดยมองว่า ควรเรียนมาตรฐานชุดใหญ่ จะได้ใช้ประโยชน์มากกว่า อาจารย์ผู้สอนเน้นการเรียนเปรียบเทียบในความแตกต่างตามมาตรฐานการบัญชีจากชุดใหญ่กับกิจการขนาดเล็ก สาขาวิชาไม่ได้จัดอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เนื้อหาในหลักสูตรไม่มีการจัดการเรียนการสอนมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs สำหรับตัวอาจารย์ผู้สอน ประเด็นอาจารย์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เนื่องจากไม่มีเวลา และอาจารย์ไม่มีความรู้ในการถ่ายทอดมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ ๆ เป็นปัญหาต่อความรู้ความเข้าใจเพียงระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. หัวข้องานที่ควรนำมาศึกษาต่อ ได้แก่ การศึกษาปัญหาผลกระทบจากการนำมาตรฐานการบัญชีมาใช้ครั้งแรก จะเป็นประโยชน์กับภาคธุรกิจในพื้นที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดใกล้เคียง และควรมีการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานในวิชาชีพบัญชีเพื่อจัดทำโครงการปรับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาก่อนเข้าเรียน
2. การที่จะให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเนื้อหาที่ศึกษาอยู่ช่องทางหนึ่งสำหรับสถาบันศึกษา คือ การจัดอบรมให้ความรู้ รวมถึงการสอดแทรกเนื้อหาไปในชั้นเรียนผ่านเอกสารการสอนที่มีความทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลง จะทำให้นักศึกษามีการปรับองค์ความรู้ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาของมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งตรงกับข้อเสนอแนะแนวทางจากผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารอ้างอิง

- จารุกัญญ์ ทองชมพู. (2553). *ความรู้ความเข้าใจของนักบัญชีธนาคารพาณิชย์ไทยเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้และวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ วิทยาศาสตรบัณฑิต ไม่ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิธิดา สกฤตจิตตินดา. (2549). *การศึกษาทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีต่อร่างมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)* [การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ. (2558). กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2557). *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 11(30), 78–84.
- มัทนชัย สุทธิพันธุ์ และคณะ. (2557). ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 31(2), 65–85.
- ศศิวิมล มีอำพล. (2551ก). *ทฤษฎีการบัญชี* (เล่ม 1). บริษัท อินโฟไมนิ่ง จำกัด.
- ศศิวิมล มีอำพล. (2551ข). *ทฤษฎีการบัญชี* (เล่ม 2). บริษัท อินโฟไมนิ่ง จำกัด.
- ศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2552). ความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางปฏิบัติสำหรับวิธีการบัญชีของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs). *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 5(12), 32–51.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). *การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ*. <https://www.TFAC.or.th>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). *ข้อกำหนดเพิ่มเติมสำหรับการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ*. <https://www.TFAC.or.th>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). *คำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ*. <https://www.TFAC.or.th>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). *มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ*. <https://www.TFAC.or.th>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2558). *มาตรฐานการรายงานทางการเงินชุดเล็ก (TFRS for NPAEs) กับการพัฒนาสู่ระดับสากล*. <https://www.TFAC.or.th>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2561). *มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับปรับปรุง 2561 (เล่ม 1–2)*. บริษัท แคทีพพริน จำกัด.
- สุวรรณิ รุ่งจตุรงค์. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ*. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- Belkaoui, A. (1981). *Accounting theory*. Harcourt Brace Jovanovich.

- Kieso, D. E., & Weygandt, J. J. (2002). *Intermediate accounting*. John Wiley & Sons.
- Riahi-Belkaoui, A. (2004). *Accounting theory* (5th ed.). Thomson Learning.
- Siegel, J. G., & Shim, J. K. (2002). *Dictionary of accounting terms*. Barron's Educational Series.
- Thai Financial Reporting Standards for SMEs (TFRS for SMEs). (2016, July 14). Deloitte Touche Tohmatsu Jaiyos Co., Ltd. <https://www.deloitteforum.com>